

**002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
1034**

69 1143
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΜΑΚΡΥΝΑΙΟΥ

Μακρυναίου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

1915

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

5

69

ΠΔΒ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΜΑΡΧΟΥΔΑΚΗ

Μαυριανός (αγγ. Γ.)

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΚΔΟΣΗΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΑΣ

ΕΚΔΟΣΗΝ ΕΡΕΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΚΑΤΑΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΣΙΔΕΡΗ
 1915

13/15
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΜΑΚΡΥΝΑΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

1915

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

39

002
ΛΕ
ΤΡΑ
034

Ἀριθ. Πρωτ. 7361
Διεμπ. 7887

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1906.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Ἀλέξ. Μακρυντζόν.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον ΒΤΓ' τῆς 12ης Ἰουλίου 1895, τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους, τὰς προκηρῦξεις περὶ διαγωνισμοῦ διδακτικῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπείας δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὸ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποβληθὲν **Ἀλφαθητάριον** (Α' Τεύχος), ὅπως εἰσαχθῆ ἐπὶ πενταετίαν, ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1906—1911, ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς **Α' τάξεως** τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν γένει.

Καλεῖσθε δ' ὅπως ἐκτελέσητε τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Νόμου κλπ. ὑπαγορευόμενα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἀναγραφομένας παρατηρήσεις.

Ὁ Υπουργὸς
Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Στεφ. Μ. Παρίσης.

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν κάτωθι ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδότου.

ΤΥΠΟΙΣ "ΑΥΓΗΣ", ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

α') Λέξεις δισύλλαβοι, ὧν ἐκάστη ἔχει ἐν ἡ δύο γράμματα μόνον.

ἴον

ι, ο, γ.

ἴ-ον

ι. ο-γ, ογ, ἴ-ον, ἴον.

ἴα

α

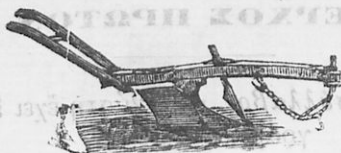
ἴ-α

α. ἴ-α ἴα, ἴον, ἴα.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΤΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟ

Ὑ νι

υ.

Ὑ-νι

υ. υ.

ν-ι

νι

Ὑ-νι

Ὑ νί, ἴα, ἴον.

ὦ όν

ω.

ὦ-όν

ω. ὦ-όν ὦ όν, ὦ-ά ὦ ά,

ὦ όν, ὦ ά, Ὑ νί, ἴα, ἴον.

ὦτα

τ

ὦ-τα

τ-α τα, ὦ-τα ὦ τα.

ν-ω νω, νῶ-τα νῶ τα.

τά ὦ τα, τα νῶ τα, τὰ ὦ ά.

παπι

π

πα-πί

π-α πα, π-ι πι, πα-πί πα πί,

π-ο πο, πο-τά πο τά,

τ-ο το—τό πα πί, τὸ ὑ νί,

τά πο τά—πίνω. πονῶ.

κύων

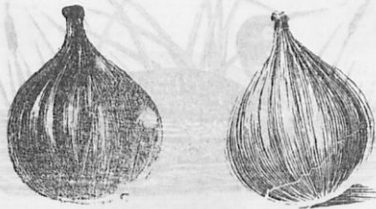

κ.

κύ-ων

κ-υ κυ, ω-ν ων, κύ-ων κύων,
 κ-α κα, ό-κά ό κά, τ-ω τω, κά-τω
 κάτω—ό κύων, τó ίον, τó ώ όν,
 τó παπί.

σϋκα

σ.

σϋ-κα

σ-υ συ, σϋ-κα, σϋ κα, σ-ω σω,
 σῶ-α σῶ α, σ-α σα, σά-κα σά κα,
 ν-α να, σα-νά σα νά—τά σϋκα
 τά σα νά.

ώ ρ α

ρ.

ώ-ρα

ρ-α ρα, ώ-ρα ώ ρα, ρ-ω ρω, συ-ρω
 σύρω, ρ-ο ρο, ρό-κα ρόκα, π-υ πυ,
 πυ-ρά πυρά· τώ ρα κά ρα, — τὰ πυρά,
 τὰ κά ρα, — σύρω κάρα.

ρ ό δ α

δ.

δ-ο δα, ρό-δα ρόδα, δ-ο δο, δο-ρά
 δορά, δ-ω δω, δῶ-ρα δῶρα, δ-ι δι,
 δί-δω δίδω, δύ-ο — τὰ δῶ ρα, τὰ ρόδα
 — δί δω σῦκα — δίδω δύο δῶρα.

ὄρη ἡ.
ὄ-ρη

η. ρ-η ρη, ὄ-ρη ὄρη, κ-ο κο, κό-ρη
κόρη, κ-η κη, ρα-κή ρακή, σ-η ση,
δά-ση δάση, π-η πη, ὄ-πή ὄπή—
κώ-πη—τὰ ὄρη, ἡ κώπη—κόρη
κακή.—δάση δύο.

νερά ε.

νε-ρά

ε. ν-ε νε, νε-ρά νερά, δ-ε δε,
δέ-νω δένω, π-ε πε, πε-τῶ πετῶ·
δέ-κα, δέ-νω-τὰ νερά, ἡ νέα·—δένω
ἴα.—δίδω δέκα σῦκα.

Φυτά ΦΥ-ΤΆ Φ.

φ-υ φυ, φυ-τά φυτά, φ-α φα,
φα-κη φακῆ, φ-ω φω, φώ-κη
φώκη, φ-εφε, φέ-ρω φέρω — ρα-φή
φω-νή, κω-φή — τὰ φυτά, τὰ φῶ-
τα — φυτά νέα — πίνω καφέ — φέρω
δῶρα.

Λέων λ.

λέ-ων

λ-ε λε, λέ-ων λέων, λ-υ λυ, λύ-πη
λύπη, λ-α λα, κα-λά καλά, λ-η
λη, κα-λή καλή, λ-ω λω, λα-λῶ
λαλῶ — φί-λη, λύ-ρα, φι-λῶ — ὁ λέ-
ων, ἡ λύπη — φωνή καλή — φυτά
καλά — κόρη πολὺ καλή.

μῆλα μ.

μῆ-λα

μ-η μη, μῆ-λα μῆλα, μ-υ μυ,
μύ-ρα μύρα, μ-ω μω, μω-ρά μωρά,
μ-α μα, κῶ-μα κῶμα — μί-α μά-τι,
μύ-τη, τι-μῆ — τὰ μῆλα, ἡ κόρη,
τὸ μέλι — κόρη μία — μῆλα νέα —
νῆμα πολύ.

χιῶν

χι.

χι-ῶν

χι-ι χι, χι-ῶν χιῶν χ-ω χω, χῶ-μα
χῶμα, χ-ο χο, χο-λή χολή, χ-α
χα, χα-ρά χαρά, χ-η χη, χή-ρα
χήρα — χύ-νω, χή-να, ἔ-χω, πα-χὺ —
ἡ χιῶν, ἡ χολή, ἡ χώρα — χῶμα
νέον — χύνω νερά — ἔχω δύο ὦτα,

Γ α λ ῆ

γ.

γα-λῆ

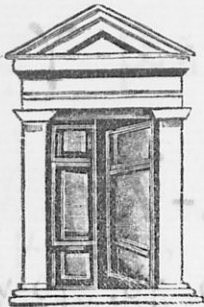
γ-α γα. γα-λῆ γαλῆ, γ-υ γυ, γυ-νή
γυνή, γ-ε γε, γε-λῶ γελῶ, γ-ο γο,
γό-νυ γό νυ—λέ-γω, γῆ, πη-γή—γάλα,
ἐγώ. γύρω, ἡ γαλῆ, ἡ γῆ—γυνή
χήρα—κῦμα μέγα—λέγε καλά.

β ά τ α

β.

β ά - τ α

β-α βα, βά-τα βάτα. β-η βη, βῆ-μα
βῆμα, β-ω βω, βω-θή βωθή, β-ε βε,
βέ-λη βέλη, β-ο βο, βο-ή βοή—βί-α,
βά-φω, λα-θή, βο-λή—τά βάτα. ἡ
βαφή—βῆμα ταχὺ—βέλη καλά—
κόρη βωθή.

Θύρα

Θ.

θύ-ρα

θ-υ θυ, θύ-ρα θύρα, θ-η θη, θή-κη
θήκη, θ-ο θο, θο-λά θολά, θ-ε θε,
θέ-λω, θέλω, θ-α θα, θα-νή θανή—
λά-θη, πά-θη, μέ-θη — ή θύρα. ή θήκη
— νερά θολά — πάθη κακά — θέλω να
έχω όλα τὰ καλά.

Ψυχή

ψυ-χή

Ψ.

ψ-υ ψυ, ψυ-χή ψυχή, ψ-ω ψω,
ψω-μί ψωμί, ψ-η ψη, ψή-νω ψήνω.
ψ-α ψα, ψά-θα ψάθα, ψ-ι ψι, ψί-χα
ψίχα — ψά-ρι, δι-ψῶ, δί-ψα, ὕ-ψη—
ή ψυχή, τὸ ψάρι, τὸ ψωμί, ψάρι
μέγα — ψάθα καλή — ψήνω ψωμί.

ζώνη

ζ.

ζώ-νη

ζ-ω ζω. ζώ-νη ζώνη, ζ-α ζα, ζά-ληη ζάληη,
 ζ-υ ζυ, ζύ-μη ζύμη, ζ-η ζη, ζη-τώ ζητώ,
 ζω-ή, ζυ-γά, ρί-ζα, μά-ζα — ή ζώνη, ή
 ζύμη, ή ζάληη — ζωή καλή — ρίζα νέα —
 ζητώ να έχω όλα τα καλά.

ξύλα

ξ.

ξύ-λα

ξ-υ ξυ, ξύ-λα ξύλα, ξ-ε ξε, ξέ-νη ξένη,
 ξ-α ξα, δό-ξα δόξα, ξ-ι ξι, ξί-φη ξίφη,
 ξη-ρά, έ-ξω, τό-ξα, ξύ-ω, ξέ-να — τα ξύλα,
 τα ξίφη, τα τόξα — ξύλα ξηρά — ζώνη
 ξένη — ξύω ξύλα.

β') Λέξεις **τρισύλλαβοι**, ὧν ἐκάστη συλλαβὴ ἔχει ἓν ἢ δύο μόνον γράμματα.

ι	ἰ τέ α,	ἰ ε ρά,	ἰ κα νή.
ο	ὀ ρο φή,	ὀ ρυ ζα,	ὀ θό νη.
ν	νή πι ον,	νε α ρά,	νό ση μα.
α	ἄ μα ξα,	ἄ γο ρά,	ἄ ξί νη.
υ	ὕ δα τα,	ὕ νι ον,	ὕ ψω μα.
ω	ὦ φε λῶ,	ὦ νι α,	ὦ ρι μᾶ.

ὀροφή ὑψηλή—κόρη ἰκανή—ἄμαξα καλή
—ὕδατα θολὰ—ἰτέα ὑψηλή—σῦκα ὄριμα.

τ	τα ρα χή,	τε λε τή,	τι μω ρῶ.
π	πα λά μη,	πε ρό νη,	πή δη μα.
κ	κε φα λή,	κά ρυ α,	κι θά ρα.
σ	σε λή νη,	σέ λι να,	σώ μα τα.
ρ	ρη τί νη,	ρό πα λα,	ρυ κα ρά.
δ	δε κά ρα,	δέ μα τα,	δι ὠ κω.

τελετή καλή—πήδημα μέγα—κάρυα ὄριμα
—σελήνη νέα—ρητίνη καθαρὰ—καλύβη ρυ-
παρά.

η	ἡ μέ ρα,	ἡ με ρα,	ἡ συ χα.
ε	ἐ λά τη,	ἔ ρι α,	ἔ θι μα.
φ	φό ρε μα,	φω λε ά,	φα γη τά.

λ λά γα να, λε κά νη, λι θί νη.
μ μη λέ α, μά θη μα, με γά λη.
χ χε λώ νη, χά λα ζα, χα μη λή.

ήμέρα καλή — ελάχιστη ύψηλή — χάλαζα φο-
βερά — φόρεμα — νέον — φαγητά λιπαρά — χε-
λώνη μεγάλη.

γ γέ φυ ρα, γα λή νη, γω νί α.
β βε λό νη, βή μα τα, βο η θώ.
θ θη ρί α, θο λώ νω, θυ μώ νω.
ψ ψη φί α, ψα λί ζω, ψυ χία.
ζ ζα λί ζω, ζυ γί ζω, ζι ζυ φα.
ξ ξυ ρί ζω, ξε νί ζω, ξυ λί νη.

γέφυρα ξυλίνη — βήματα μεγάλα — θηρία
μεγάλα — ζίζυφα άωρα — ψηφία νέα.

γ) Τα λοιπά τελικά σύμφωνα.

σ = ζ

να-ός

ο-ς ος, να ός, νέ ος.
ω-ς ως, τα ώς, ή ώς.
α-ς ας, πε δι άς, λο χι ας.
ε-ς ες, ή ρω ες, βό ες.
η-ς ης, ύ γι ής, ό ύ γι ής.

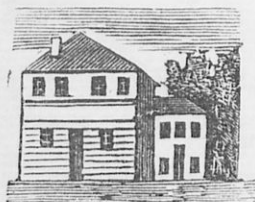
α-ρ αρ, ἔ αρ, ἔ αρ.
 η-ρ ηρ, ἄ ήρ, ὀ ἄ ήρ.
 ω-ψ ωψ, μύ ωψ, ὀ μύ ωψ.
 α-ξ αξ, ρύ αξ, ὀ ρύ αξ.
 νέος ὑγιής — κόρη μύωψ — λοχίας ἄξιος
 — βαδίζω ταχέως — ρύαξ με ὀλίγα νερά.

αἶ — ξ

αἶξ αἶ=ε.

αἶ-ξ αἶξ, ἡ αἶξ· αἶ-μα, αἶ μα, χ-α χαι,
 χαι-τη χαι τη, π-αι παι, παῖ-ζω παῖ ζω
 κ-αι και, και-ω και ω, μ-αι μαι, μαῖ-α
 μαῖ α, β-αι βαι, βαι-νω βαι νω, λ-αι λαι,
 ἔ-λαι-ον ἔ λαι ον — ὠ ραι ος, ὕ φαί νω, ται νία,
 ση μαί α, λύ και να, χαι ρω, πα λαι ω —
 χαι τη ὠραία — σημαία παλαιά — ἡ αἶξ
 μυκάται.

οἶ κία οἶ.

οἶκία οἶ=ι, υ, η.

οἰ-κί-α οἰ κί α, ἦ οἰ κί α, ρ-οι ροι, ροι-ά ροι ά,
κ-οι κοι, κοι-λι-α, κοι λί α, χ-οι χοι, χοι-ροι
χοῖ ροι, τ-οι τοι, τοι-χοι τοῖ χοι—μοι ρά ζω,
ὁ δοῖ, ὕ ψη λοῖ, μά γοι, οἶ νοι, κα τοι κῶ—

οἰκία ὠραία—τοῖχοι ὑψηλοῖ—οἶνοι καθαροῖ
—χοῖροι ρυπαροῖ—ὁδοῖ καθαραῖ.

ΧΕΪΛΗ ΕΙ.

χεί-λη

ει=οι, ι, υ, οι.

χ-ει χει, χεί-λη χεί λη. τὰ χεί λη, π-ει πει,
πει νῶ, θ-ει θει, θεί α, δ-ει δει, δει λή, σ-ει
σει, σεί ω — γέ νει α, ὁ ρει νή, ἐ κεί νη, ση-
μεῖ ον ἀ λεί φω, πε τει νοί, ει-ς εἷς—

ἔχω δύο χείλη—ἡ αἶξ ἔχει δύο κέρατα—οἱ
λύκοι ζῶσι εἰς τὰ δάση—ὁ θεὸς θέλει γὰ
εἶμεθα καλὰ παιδιά.

ΥΪΌΣ

ΥΙ.

υἱ-ός

υι=ει, οι.

υἱ-ός υἱός, ὁ υἱός, αἰ υἱοί, μ-υι μυι, μυῖ α,
γ-υι γυι, ἀ γυι ά, ἦ ἀ γυι ά.

αἱ μυῖαι πετῶσι—αἱ μυῖαι ἀγαπῶσι τὸ μέλι—
οἱ καλοὶ υἱοὶ ἀγαπῶσι πατέρα καὶ μητέρα.

ΟΥς ΟΥ.

οὔς.

ου, ου-ς οὔς, τὸ οὔς, οὐ ρά, ἢ οὐ ρά, β-ου βου, βου νά, μ ου μου, μου σι κή, δ-ου δου, δού λη, λ-ου λου, λού ω — ἀκούω, κη που-ροί, κου ρεῖ ον, βου τῶ — ἢ οὐρά τοῦ ἀλόγου εἶναι μεγάλη — τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ρέουσι — ἢ φωνή τοῦ ὄνου εἶναι δυνατή.

ΑΥλή ΑΥ.

αὐλή

αυ=αῦ

αὐ-λή αὐ λή, ἢ αὐ λή, σ-αυ σου, σάυ ρα, π-αυ παυ, παῦ λα, μ-αυ μου, μαῦ ρα τ-αυ ται, ταῦ ροι. θ-αυ θαυ, θαῦ μα—αῦ ρι ον, αὐ-γή, αὐ γά, παύ ω, ναυ λώ νω — αὐλή καθαρὰ—μελάνη μαύρη—οἱ ταῦροι ἔχουσι δύο κέρατα.

ΔΑΥκίον ΑΥ.

δαυ-κί-ον

αυ=αφ.

δ αυ δαυ, δαυ κί ον, τὸ δαυ κί ον, ν-αυ ναυ, ναῦ ται — ναυ πη γοί, αὐ ξά νω, αὐ τή, αὐ τό, αὐ θά δει α.

τὰ δαυκία εἶναι φυτὰ—οἱ νησιῶται εἶναι ναυτικοὶ—τὰ φυτὰ αὐξάνουσι ταχέως.

ἄλΕΥρα

ΕΥ

ἄ-λευ-ρα

ευ=εβ.

λ-ευ λευ, ἄλευ ρα, τὰ ἄλευ ρα, γ-ευ γευ, γεῦ μα, ν-ευ νευ, νεῦ ρα, ρ-ευ ρευ, ρεῦ μα, ψ-ευ ψευ, ψεῦ μα — φεύ γω, φυ τεύ ω, φονεύ ω, χο ρεύ ω, βα σι λεύ ω, εὐ λο γία, εὐ-ω δία, εὐ δαι μο νί α, εὐ ζω νοι.—

εὐζωνοὶ ὠραῖοι—μὴ λέγε ψεύματα—οἱ κηπουροὶ φυτεύουσι τὰ φυτὰ—ὁ θεὸς εὐλογεῖ τὰ καλὰ παιδία.

πεΥκή

ΥΕ.

πεύ-κη

ευ=εφ.

π-ευ πευ, πεύ κη, ἡ πεύ κη, λ-ευ λευ, λεύ κη, ρ-ευ ρευ, χο ρευ ται—εὐ χή, εὐ φυ ής, εὐ θη-νί α, εὐ τυ χί α, εὐ θυ μί α, λευ κή, δευ τέ ρα—ἡ πεύκη φύεται εἰς τὰ ὄρη—ἡ λεύκη γίνε-ται ὑψηλή—ἡ χιῶν εἶναι λευκή—εὐχομαι εἰς σέ ἔτη εὐτυχῆ.

ηυ=ηφ.

ηῦ ρα, ηῦ ρε, ηῦ λη σα, ηῦ λη σε, ηῦ λει, ηῦ λό γη σα, ηῦ λό γη σε — ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ηῦλόγησε τὰ παιδία.

ηυ=ηθ.

ηῦ ξη σα, ηῦ ξη σε, ηῦ γε το, ηῦ χή θη,

ἡ τὴν τύχησε — ἡτύχησα νὰ ἴδω τὰ παιδιά μου νὰ γίνωσι καλοὶ μαθηταί.

Ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν διφθόγγων

ἡ σημαία εἶναι κυανῆ καὶ λευκῆ· ἡ φάλαινα εἶναι μεγάλη· οἱ χοῖροι εἶναι ρυπαροί· εἰς τὰ τεῖχη τοποθετοῦσι πυροβόλα· οἱ μάγειροι μαγειρεύουσι τὰ φαγητά· οἱ καλοὶ υἱοὶ εἶναι ἀγαπητοί· αἱ μυῖαι μολύνουσι τὰ φαγητά· οἱ βούβαλοι εἶναι μεγάλοι· οἱ κηπουροὶ πωλοῦσι λάχανα· ἡ αὐλὴ τοῦ οἴκου εἶναι καθαρὰ· τὰ δαυκία εἶναι φυτὰ μαλακά· τὰ φυτὰ αὐξάνουσι ταχέως· τὰ ἴα εὐωδιάζουσι πολὺ· τὰ εὐφυῆ καὶ καλὰ παιδιά ὅλοι τὰ ἀγαπῶσι· ὁ θεὸς εὐλογεῖ τὰ καλὰ παιδιά· εὐτύχει καὶ εὐδαιμόνει καλὲ μαθητά.

ε'). Λέξεις, ὧν ἡ τελευταία συλλαβὴ εἶναι τριγράμματος (φωνῆεν μεταξὺ δύο συμφώνων).

ρόδον, ρόδον ρόδον.

δ-ον δον, ρόδον.

δ-ων δων, κώδων.

λ-ον λον, μῆλον.

ρ-ων ρων, ἀχύνων.

ν-ον νον, σέλινον.

θ-ων θων, ρώθων.

ρ-ον ρον, νερόν.

τ-ων των, γείτων.

φ-ον φον, ζίζυφον.

ξ-ων ξων, ἄξων.

ξ-ον ξον, τόξον.

μ-ων μων, ἡγεμόν.

τ-ον τον, φυτόν.

π-ων πων, σάπων.

μ-ον μον.	σή σα μον.	γ-ων γων,	πώ γων.
π-ον πον,	μέ τω πον.	κ-ων κων,	μή κων.
κ-ον κον,	σϋ κον.	λ-ην λην,	σω λήν.
φ-ην φην,	κη φήν.	μ-ην μην,	ό μήν.
ρ-ην ρην,	πυ ρήν.	κ-αν καν.	πε λε κάν

—ό σάπων καθαρίζει τὰ ρυπαρά φορέματα· τὸ μῆλον, τὸ ζίζυφον καὶ τὸ σϋκον εἶναι ὀπω-
ραι· ἡ ἀηδὼν κελαδεῖ πολὺ ὠραία· τὸ καθαρὸν
νερὸν τῶν ποταμῶν εἶναι ὑγιεινόν· ὁ πελεκάν
ἔχει μεγάλην μύτην.

ἀετός, ἀ ε τός ἀ ε **Τός.**

τ-ος τος,	ἀ ε τός.	γ-ος γος.	λα γός.
ν-ος νος,	ξέ νος.	χ-ος χος,	ψϋ χος.
φ-ος φος	ξί φος.	κ-ος κος,	λύ κος.
σ-ος σος,	δά σος.	δ-ος δος,	ό δός.
ρ-ος ρος,	σί δη ρος.	ξ-ος ξος,	ὀ ξος.
μ-ος μος,	ἄ νε μος,	θ-ος θος,	λί θος.
λ-ος λος,	μύ λος.	λ-ως λως,	γέ λως.
ψ-ος ψος,	γύ ψος.	ρ-ως ρως,	ῥ ρως.
π-ος πος,	κῆ πος.	φ-ως φως,	φῶς.
β-ος βος,	θό ρυ βος.	θ-ως θως,	θῶς.

ὁ ὄνος εἶναι ὑπομονητικός· ὁ λαγός εἶναι
δειλός· τὸ δάσος κατὰ τὸ ἔαρ εἶναι ὠραῖον·

τὸν χειμῶνα εἶναι πολὺ ψυχρός· ὁ κηπουρὸς ποτίζει τὸν κήπον· τὸ ὄξος γίνεται ἀπὸ οἶνον.

ἀγελάς, ἀ γε λάς. ἀ γε **λας**.

λ-ας λας,	ἀ γε λάς,	ρ-ας ρας,	γῆ ρας.
γ-ας γας,	μέ γας.	μ-ας μας,	ἀ δά μας.
φ-ας φας,	ἐ λέ φας.	κ-ας κας,	ζι ζυ κας.
π-ας πας,	πᾶς.	ξ-ας ξας,	ἀ μα ξᾶς.

ἡ ἀγελάς μᾶς δίδει πολὺ γάλα· ὁ ἐλέφας εἶναι μέγας· ὁ ζίζηκας κελαδεῖ τὸ θέρος· τὸ ἄλας εἶναι λευκόν· ἔχε τὰς χεῖρας καθαρὰς.

ὄφεις, ὀ φεις ὀ **φεις**.

φ-εις φεις,	ὀ φεις.	ν-εις νεις,	σα νεις.
λ-εις λεις,	φα λεις.	π-εις πεις,	λε πεις.
ξ-εις ξεις,	τά ξεις.	τ-εις τεις,	πυ-ρῖ-τεις.
σ-εις σεις,	θέ σεις.	χ-εις χεις,	ρά χεις.
β-εις βεις,	ὀ βεις.	ψ-εις ψεις,	ἀ ψεις.
γ-εις γεις,	πα γεις.	ρ-εις ρεις,	ρις.

ὁ ὄφεις εἶναι κακός· ἡ πυρῖτις εἶναι μαύρη· ἡ ρις ἔχει δύο ρώθωνας· ἡ λεπὶς τοῦ μαχαιρίου εἶναι ὄξεϊα· ρις λέγεται ἡ μύτη.

μυς, **μ υς.**

μ-υς μυς,	μυς.	κ-υς κυς,	πέ λε κυς.
σ-υς συς,	συς.	θ-υς θυς,	βα θυς.
λ-υς λυς,	πο λυς.	ρ-υς ρυς,	βα ρυς.
χ-υς χυς,	πα χυς.	ξ-υς ξυς,	ο ξυς.

ο μυς είναι πονηρός· ο πέλεκυς του ξυλοκόπου είναι βαρύς· ο συς λέγεται και χοῖρος.

τάπης, τά πης τά **π ης.**

π-ης πης,	τά πης.	θ-ης θης,	α μα θης.
β-ης βης,	λέ βης.	δ-ης δης,	α ναι δης.
τ-ης της,	μα θη της.	ν-ης νης,	πέ νης.
λ-ης λης,	α με λης.	γ-ης γης,	α μι γης.

ο τάπης γίνεται από έρια· ο αμελής μαθητής τιμωρείται· ο γείτων μου είναι πένης.

κόραξ, κό ραξ κό **ραξ.**

ρ-αξ ραξ,	κό ραξ.	λ-αξ λαξ,	κό λαξ.
ν-αξ ναξ,	πί ναξ	β-αξ βαξ,	α εαξ.
ν-ιξ νιξ,	φοῖ νιξ.	ρ-αψ ρραψ,	α ραψ.
λ-ιξ λιξ,	χα λιξ.	ν-ωψ νωψ,	κώ νωψ.
ν-υξ νυξ,	ο νυξ.	λ-υψ λυψ,	χα λυψ.
π-ηξ πηξ,	α λώ πηξ.	γ-υψ γυψ,	γύψ.
β-ηξ βηξ,	βήξ.		

ὁ πίναξ εἶναι μέλας· ἡ ἀλώπηξ εἶναι πονηρά·
κόραξ καὶ ὁ γύψ πετῶσιν ὑψηλά· ὁ κώνωψ ἔχει
ἕξ πόδας· ὁ κόραξ εἶναι μαῦρος.

ἦπαρ, ἦπαρ, ἦ παρ.

π-αρ	παρ,	ἦ παρ.		π-υρ	πυρ,	πῦρ.
ν-αρ	ναρ,	ὅ ναρ,		δ-ωρ	δωρ,	ὕδωρ,
ν-ηρ	νηρ,	ἄ νήρ.		τ-ωρ	τωρ,	ρή τωρ.
τ-ηρ	τηρ,	πα τήρ.		τ-ερ	τερ,	πά τερ.

τὸ ἦπαρ εἶναι μέλαν· τὸ πῦρ καίει· τὸ ὕδωρ τῶν
πηγῶν εἶναι καθαρὸν· ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὰ παιδιά του.

αἶγες, αἶγες, αἶ γες.

γ-ες	γες,	αἶ γες.		τ-ες	τες,	λέθη τες.
ν-ες	νες,	κύ νες.		κ-ες	κες,	κόρα κες.
χ-ες	χες.	ὅ νυ χες.		ρ-ες	ρες,	μη τέ ρες
δ-ες	δες,	πό δες.		π-ες	πες,	κώ νω πες.

αἱ αἶγες ἔχουσι δύο κέρατα δυνατά· οἱ κόρακες
ζῶσιν εἰς τὰ ὄρη· οἱ πόδες τῆς καμήλου εἶναι ὑψη-
λοί· οἱ κώνωπες ζῶσιν εἰς μέρος ἐλῶδες.

ς). Μία δίφθογγος μεταξὺ δύο συμφώνων.

π-αις	παις,	παῖς.		χ-εις	χεις,	πή χεις.
β-ους	βους,	βοῦς.		χ-ειρ	χειρ,	χείρ.

δ-ους δους,	ὁ δούς.		ρ-ευς ρευς,	ἰ ε ρεύς.
ν-ους νους,	νοῦς.		λ-ευς λευς,	βα σι λεύς.
χ-ους χους,	χοῦς.		φ-ευς φευς,	βα φεύς.
ρ-ους ρους,	σι δη ροῦς.		ν-ευς νευς,	γο νεύς.
ν-εις νεις,	κα νεῖς.		ν-αυς ναυς,	ναῦς.
φ-εις φεις,	ὁ φεις.		δ-εις δεις,	οὐ δεις,

ὁ καλὸς παῖς ἀγαπᾶται ἀπὸ ὅλους· ὁ ποὺς καὶ ἡ χεὶρ εἶναι μέλη τοῦ σώματος· ὁ βροῦς εἶναι εἰς ἡμᾶς ὠφέλιμος· ὁ βαφεὺς βάφει τὰ νήματα μὲ διαφόρους βαφάς.

ζ'). Αἱ καταχρηστικαὶ δίφθογγοι

α.—α, η=η, ω=ω.

ἡ μυῖα πετᾶ· ὁ κώνωψ πετᾶ· ἡ δᾶς φωτίζει· ἡ δᾶς γίνεται ἀπὸ τὸ δαδίον· τὸ δαδίον γίνεται ἀπὸ τὰς πεύκας· ὁ θεὸς μᾶς ἀγαπᾶ· τὸ ψάρι ζῆ εἰς τὰ ὕδατα· ἐν τῷ κήπῳ φυτεύομεν τὰ φυτὰ· εὐχου τῷ ἐν οὐρανοῖς θεῷ ὁ θεὸς ἀγαπᾶ καὶ σώζει τὰ καλὰ παιδιά.

η'). Δύο ὁμοία σύμφωνα ἐν μέσῳ λέξεων χωριζόμενα.
ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

θ-θ	σάθ θα τον.		τὸ σάθθατον,
κ-κ	κόκ κος.		ὁ σάκκος.
λ-λ	φύλ λον.		ὁ φελλός.
μ-μ	μάμ μη.		ἡ ἀμμος.

ν-ν	ἐν νέ α,	ή	κάνναβις.
π-π	πάπ πος,	ό	ἵππος.
ρ-ρ	ἄρ ρην,	ό	βορράς.
σ-σ	νῆσ σα,	ή	θάλασσα.
τ-τ	τέτ τιξ,	ό	ψιττακός.

μετά τὸ σάββατον ἔχομεν κυριακὴν· ὁ κόκκος τοῦ σίτου εἶναι ὀλίγον κόκκινος· ὁ φύλλος πηδᾶ· ἡ κάνναβις εἶναι φυτόν· ὁ ἵππος εἶναι ζῶον· ἡ ἄρρην νῆσσα εἶναι ὠραία.

θ'). Δύο σύμφωνα ἀνόμοια ἐν μέσῳ λέξεων χωριζόμενα ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

πέρδιξ, πέρ διξ, πέ ρ-διξ.

πέρ διξ,	πέρ-διξ,
κάρ θου νον,	ἄρ θύ λη,
ἐρ γα σί α,	ἄρ γί α,
ὄρ θός,	νάρ θηξ,
ὄρ κος,	δορ κάς,
δέρ μα,	μύρ μηξ,
ὄρ νις,	ἄρ νί ον,
καρ πός,	ἐρ πε τόν,
μυρ σί νη,	βύρ σα,
ἄρ τος,	χάρ της,
ὄρ φα νός,	καρ φίς,
ἄρ χή,	ἄρ χη γός,

ἡ κιθάρα ἔχει χορδὰς· ἡ ἀργία εἶναι μήτηρ πάσης κακίας· ὁ νάρθηξ εἶναι μέρος τοῦ ναοῦ· ἡ πέρδιξ εἶναι ὠραία· ὁ μύρμηξ εἶναι ἐργατικός· ἡ ὄρνις γεννᾷ ὠά.

άνθη, άν-θη, ά ν-θη.

άνθη,
ένδυμα,
έντομον,
λέμβος,
λαμπάς,
νύμφη,
γαμψός,

άνθη,
χάνδαξ,
ποντικός,
βάμβαξ,
άμπελος,
ράμφος,
λάμψις,

τά ία και τά ρόδα είναι άνθη εύώδη· ό
μανδύας είναι ένδυμα μέγα· ό βάμβαξ είναι φυ-
τόν· ό ποντικός είναι ζώον πονηρόν.

δελφίν, δελ-φίν, δε λ-φίν.

δελφίν,
χαλκός,
ελπίς,
άλμυρός,
άγαλμα,
ψάλλτης,
άλσος,
ελξις,
βολθός,

δελφίν.
χάλκωμα.
κόλπος.
άλμα.
άλγω.
άλτήρ.
τό άλσος.
ή ελξις.
δ βολθός.

ό δελφίν είναι ζώον τής θαλάσσης· ό χαλκός
είναι μέταλλον· τό ύδωρ τής θαλάσσης είναι άλμυ-
μυρόν· τό άγαλμα γίνεται από μάρμαρον ή χαλ-
κόν· ό ψάλλτης ψάλλει εις τόν ναόν.

1'). Δύο συμπεφερόμενα σύμφωνα έν αρχή
και έν μέσφ λέξεων.

βλέπω, βλέ-πω, β-λε, βλέ, βλέπω.

βλ.

βλέπω,
βλάθη,

βλέπω.
βιβλίον.

βρ.	βράχος, βρέφος,	βροχή, βρίζα,
βδ.	ράβδος, βδέλλα,	έβδομάς, βδαλυρός.

οί άωροι καρποί είναι βλαβεροί· ό καλός μαθητής έχει τά βιβλία του καθαρά· ό βραχίων είναι έν μέρος τής χειρός· τά βρέφη θηλάζουν από τās μητέρας των· ό μόλυβδος είναι μέταλλον μαλακόν.

γλάρος, γλάρος, γ-λα γλά, γλάρος.

γλ.	γλαῦκες, γλάρος, γλώσσα,	ή γλαύξ, γλυκύς, γλυκύ,
γν.	γναφεύς, γνώμη, παίγνιον, ά γνός,	ό γναφεύς, γνωρίζω, παίγνιον. ά γνή.
γρ.	γράφω, ά γριος, ά γρότης, γραία,	γραφειον. τί γρις ά γρός. γρήγορα.

ό γλάρος ζή εις τās θαλάσσας και τούς ποταμούς· τό γλεῦκος είναι γλυκύ· αί γλαῦκες δέν βλέπουν καλά τήν ήμέραν· μέ τήν γραφίδα γράφομεν επί του χάρτου· οί άγροί τό έαρ είναι ώραιοι· ή τίγρις είναι ζῶον άγριον· ό κύων γνωρίζει τόν κύριόν του.

ἔδρα, ἔ-δρα δ-ρα δρα, ἔδρα.

δρ.	ἔδρα, δρέ πα νον, δρι μύς, ἰ δρώ νω,	δρέ πα να. ὕδρι α. δρόμος. δρῦς.
δν.	ἔχι δνα,	ἡ ἔχι δνα.
θρ.	θρα νί ον, θρό νος, θρη νῶ,	τὸ θρα νί ον. νω θρός. θρη νος.
θν.	θνη τός, ἔθνη κή, ἔθνος,	θνη τή. ἔθνη κός. τὸ ἔθνος.
θλ.	θλίβομαι,	ἄθλιος.

ἡ ἔδρα γίνεται ἀπὸ σανίδας καὶ ξύλα· ἡ δρῦς γίνεται ὑψηλή· ἡ ἔχιδνα εἶναι ὄφεις δηλητηριώδης· τὰ κάρβουνα λέγονται καὶ ἄνθρακες· ἡ ἔθνη κή μας σημαία εἶναι λευκή καὶ κυανῆ· ὁ νωθρός μαθητῆς μετὸν καιρὸν θά γίνῃ ἄθλιος.

κλαδίον, κλα-δί-ον κ-λα κλα, κλαδίον.

κλ.	κλα-δί-ον, κλήμα, κλοπή, κλωεῖον, κλίνη,	κλαδίον. κλήτηρ. κύκλος. κλωός. κλειθρον.
κν.	κνήμη, κύκνος, τέκνα,	ὁ κνήμης. τέκνον. κνίσσα.
κρ.	κρανίον, κροτῶ, κριθή,	κράζω. κρότος. κριός.

	κρυ φά,	δά κρυ,	κρέ ας,	κρου νός.
	ἄ κρίς,	νε κρός,	πι κρός,	
κτ.	κτῆ μα,	κτί ζω,	κτέ νι ον	νυ κτε ρίς.
	ἄ τα κτος,	τέ κτωγ,	κτυ πῶ,	δά κτυ λος.
κμ.	ἄκ μων,	λι κμῶ,		

οἱ κλάδοι τῶν φυτῶν ἔχουσι κλώνους. ἡ κλοπῆ εἶναι μέγα ἐλάττωμα· εἰς τὰ κλωβία κλείομεν τὸν κόσσυφον, τὴν πέρδικα, καὶ ἄλλα· τὰ τέκνα σέβονται τοὺς γονεῖς αὐτῶν· ὁ κριὸς ἔχει κέρατα μεγάλα· οἱ τέκτονες κτίζουσι τὰς οἰκίας· ὁ κύκνος ἔχει λαιμὸν μακρὸν καὶ ὠραῖον· τὸ ἄνθος τοῦ κρίνου εἶναι ὠραῖον καὶ εὐῶδες· ἡ σελήνη μᾶς φωτίζει τὴν νύκτα· οἱ γεωργοὶ τὸ θέρος λιχμῶσι τὸν σίτον.

μνημα, μνη-μα μ-νη μνή, μνήμα.

μν.	μνη μα,	μνη μα.		
	γυ μνά ζω,	ἄ μνάς,	γυ μνός,	θά μνος.
	ποι μνι ον,	κά μνω,	ὀ μνύ ω,	
πλ.	πλα τεῖ α,	πλά τα νος.	πλη γή,	πλη ρῶ νω.
	πλέ κω,	πλέ ω.	πλοῖ ον,	πλει άς.
	πλύ νω,	δι πλώ νω.		
πρ.	πρά σι νος,	πρᾶ ος.	πρό θα τον,	πρό σω πον.
	πρί ων,	πρί νος.	πρη νής,	πρύ μνη.
	πρω ῖ α,	πρῶ τος.		
πν.	πνί γω,	κα πνί ζω,	πνο ή.	
	κα πνός,	πνέ ω,	πνεῦ μα.	
	δαι πνώ,	δει πνον,	κα πνά.	
πτ.	πτε ρά,	πτέ ρυ γες,	πιη νόν.	
	ρά πτης,	πί λα,	βα πτί ζω.	
	λε πτός,	πτω χός,	πτέρ να.	

οὐ κύνες καὶ οἱ ἵπποι ἔχουσι πολλήν μνήμη· τὰ φύλλα τῶν φυτῶν εἶναι πράσινα· ἡ ἀλώπηξ πνίγει τὰς ὄρνιθας· τὸν χειμῶνα, ὅταν πνέῃ δυνατὸς ἄνεμος, κάμνει ψυχρὸς· τὰ πτηνὰ ἔχουσι πτίλα, πτερά, δύο πτέρυγας καὶ δύο πόδας· βοήθει τοὺς πτωχοὺς.

σταφυλή, στα-φυ-λή, σ-τα στα, στα φυ λή.

στ.	στα-φυ-λή, στέ φα νος, στῆ θος,	στα φυ λή, στό μα, στῦ λος,	στέ γη. στο λί ζω. στί χος.
σπ.	σπί νος, σπά ρος, σπό ρος,	σπι θα μή, έ σπέ ρα, σπή λαι ον,	σπά θη. σπέρ μα. σπου δά ζω.
σθ.	σθῦ νω,	σθεν νύ ω,	
σθ.	ἄ σθε νής,	σθέ νος,	
σκ.	σκά φη, σκε πά ζω, σκι ά,	σκα λί ζω, σκό τος, σκη νή,	σκε λε τός. βο σκός. σκύ λος.
σμ.	ἄ σμα, δ σμή. σμί λη,	ῦ φα σμα, κό σμος, σμού ρις,	σμή νος. εῦ ο σμος. χα σμῶ μαι.
σφ.	σφά ζω, σφη κι ά, σφο δρός,	σφα γή, σφυ ρί ον, σφεν δό νη,	σφή κεσ.
σχ.	σχο λει ον λέ σχη, ι σχυ ρός,	σχο λά ζω, σχί ζω, σχέ δι ον,	σχῆ μα, έ σχά ρα, σχοι νί ον,

ὁ οἶνος γίνεται ἀπὸ σταφυλᾶς· ὁ λέων ἔχει ὀδόν-
 τας ἰσχυροῦς· ὁ βοσκὸς φυλάττει καὶ βόσκει τὰ πρό-
 βατὰ του· ὁ κύων εἶναι πιστὸς φύλαξ τῶν προβάτων·
 τὸ ἄσμα τῆς ἀηδόνης εἶναι γλυκὺ· ἡ κάμηλος εἶναι
 ζῶον ἄσχημον· αἱ σφῆκες εἶναι ἔντομα.

τράπεζα, τρά-πε-ζα, τ-ρα τρά, τράπεζα.

τρ.	τρά-πε-ζα,	τρά πε ζα.	τρυ γών,
	τρυ πῶ,	τρο φή.	τρώ γω,
	τρί βω,	ι α τρός.	τρέ μω.
τλ.	ἄ τλας,	ὁ ἄ τλας.	
τμ.	ἄ τμός,	τμήμα.	

ὁ τράγος ἔχει γένειον καὶ κέρατα μεγάλα· ἡ τρυγὼν
 εἶναι πτηνόν· ὁ ἱατρὸς θεραπεύει τοὺς ἀσθενεῖς· ὁ ἵπ-
 πος τρέχει πολὺ· ἡ ἄκανθα τρυπᾷ· ὁ ἵππος τρώγει
 κριθήν καὶ χόρτον· ὁ ἀτμός εἶναι λευκός· ὁ καρπὸς
 τῆς κιτρέας λέγεται κίτρον.

ὄφθαλμός, ὠ-φθαλ-μός, φ-θαλ φθαλ, ὠ φθαλμός.

φθ.	ὠ φθαλμός,	ὠ φθαλμός.	φθο ρά,
	φθό νος,	φθί σις,	φθειρ,
φλ.	φλό γες,	τυ φλός,	τυ φλή,
	φλύ α ρος,	φλοι ός,	φλέ βες, τυ φλῶ.
φρ.	φρά κτης,	φράτ τω,	φρί κη,
	φρύ γα να,	φρέ αρ,	φρό νι μος,
	ἄ φρων,	φρού ρι ον,	ἔ λα φρός.

ὁ φθόνος εἶναι μέγα ἐλάττωμα· ἡ φθίσις εἶναι ἀσθένεια σοβαρά· τὰ φρύγανα φύονται εἰς τὰ βουνά καὶ τὰς πεδιάδας· ὁ ἀφρός τῆς θαλάσσης εἶναι λευκός· ὁ φλοιός λέγεται καὶ φλοῦδα.

κίχλα, κί-χλα, χ-λα χλα, κί χλα.

χλ.	κί-χλα, χλόη, χλαῖνα,	κί χλα, χλωρός, χλευάζω,	ὁ χληρός. χλιαρός. μοχλός.
χν.	πάχνη,	λύχνος,	λυχνία.
χθ.	ὄχθη, ἰχθύς,	ὄχθαι, χθαμαλή.	χθές.
χρ.	χρυσός, χρήματα,	χρῶμα, ὠχρά,	χρόνος. χρεωστῶ.

ἡ κίχλα εἶναι πτηνόν· ἡ χλόη ἔχει χρῶμα πράσινον· τὰ πτηνὰ κτίζουσι τὰς φωλεάς των μὲ πολλήν τέχνην· οἱ φλύαροι παῖδες εἶναι ὀχληροί· ὁ λύχνος φωτίζει· οἱ ποταμοὶ ἔχουσι δύο ὄχθας· ἡ ἀράχνη εἶναι ἔντομον· ὁ χρυσός εἶναι μέταλλον μαλακόν.

ια'). Δύο σύμφωνα μὴ εὐρισκόμενα ἐν ἀρχῇ λέξεως Ἑλληνικῆς καὶ μὴ χωριζόμενα ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

ἰγδίον, ἰ-γδί-ον ἰ γδί-ον.

ἰ-γδί-ον ἰ γδί-ον.

γμα,	τάγμα,	πράγμα,	τίναγμα.
θμην,	πυθμίν,	σταθμός,	βαθμός.

	βα θμός,	ἀ ρι θμός,	βα θμής.
την,	φά την,	ή φά την.	
φνη,	δά φνη,	δα φνών.	
χημ,	αί χμή,	αί χμά λωτος	δρα χμή.

Εἰς τὸ ἰγδίον τρίβομεν τὸ ἄλας, τὸ πιπέρι καὶ ἄλλα· τὸ τίναγμα τοῦ ἵππου εἶναι βλαβερόν εἰς τὸν ἵππεά· ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης εἶναι βαθύς· οἱ στάβλοι ἔχουσι φάτνας· ἡ δάφνη κάμνει ἀνθη κόκκινα καὶ εὐώδη· ἡ αἰχμή τοῦ ξίφους εἶναι ὀξεῖα· ἡ κλιμαῖς ἔχει βαθμίδας.

ιβ'). Τρία σύμφωνα ἀρχικὰ λέξεως ἐλληνικῆς συμπεροφερόμενα.

σχνῖπες, σχνῖ-πες, σ-χνῖ, σχνῖ, σχνῖ-πες.

σχν.		σχνῖ πες,	σχνῖ πες.
σκλη.		σκλη ρός,	σκλη ρά.
σπλ.		σπλῆ νες,	σπλῆν.
στρ.		στρα τός,	ἄ στρα.
		στρῶ μα,	στρο φή.
	στρέ φω,	στρυ φός,	στρου θέ ον.
σφρ.		σφρα γί ζω,	σφρα γίς.
		ὄ σφρη σις,	ὄ σφραῖ νο μαί.

τὰ κάρυα ἔχουσι κέλυφος σκληρόν· ὅλα τὰ ζῶα καὶ τὰ πτηνὰ ἔχουσι σπλῆνα· οἱ σχνῖπες εἶναι ἔντομα πολὺ μικρά· τὸ στρουθίον εἶναι πτηνὸν μικρὸν καὶ ζωηρόν· μὲ τὰς σφραγίδας σφραγίζομεν τὰς ἐπιστολάς· τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἶναι πολλὰ· ὁ κύων ἔχει ὄσφρησιν πολὺ ὀξεῖαν.

ιγ'). Τρία σύμφωνα μὴ εὐρισκόμενα ἐν ἀρχῇ λέξεως ἑλληνικῆς καὶ μὴ χωριζόμενα ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

σφυρίκτρα, σφυ-ρί-κτρα, σφυ-ρί-κτρα.

κτρ.	σφυ-ρί-κτρα,	σφυρίκτρα,	
	πλήκτρον,	ἤλεκτρον,	
πτρ.	κάτοπτρα,	κάτοπτρον,	ράπτρια.
σθμ.	ἄσθμα,	ἄσθμαίνω,	
σπρ.	ᾠσπρία,	ᾠσπρος,	ᾠσπρη,
			ᾠσπρον.
σχν.	ἰσχνή,	ἰσχρός,	ἰσχρόν.
σخر.	αἰσχρά,	αἰσχρός.	αἰσχρόν.
χθρ.	ἐχθρά,	ἐχθρός.	ἐχθρόν.

τὸ ἤλεκτρον ἔχει χρώμα κίτρινον· οἱ καθρέπται λέγονται καὶ κάτοπτρα· τὰ ᾠσπρια εἶναι πολὺ θρεπτικά· ὅταν τρέχη τις, ἀσθμαίνει· ὅταν πάσχη τις γίνεται ἰσχρός· ὁ κύων εἶναι ἐχθρὸς τοῦ λύκου, μισεῖτε τὰς αἰσχρὰς πράξεις· ἀγαπάτε ὄχι μόνον τοὺς φίλους σας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς σας.

ιδ'). Τρία σύμφωνα ἐν μέσῳ λέξεως χωριζόμενα ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

σπλάγγνα, σπλάγ-χνα, σπλάγ-χ-να.

γ-χν	σπλάγ-χνα	σπλάγγνα.	
μ-θρ	γαμβρός,	μεμβράνη,	σκόμβρος.
μ-πτ	πέμπτος,	πέμπτη,	πέμπτον.
μ-πρ	λαμπρός,	λαμπρά,	ἐμπρός.
ν-θρ	δένδρον,	χονδρός,	μάνδρα.
ν-θρ	ἄνθρωπος,	ἄνθραξ,	ἐυλάνθραξ.
ν-τρ	ἄντρον,	ἐντροπή,	σήμαντρον.
ρ-κτ	ἄρκτος,	εἰρκτή.	

ὁ θεὸς εἶναι πολὺ εὐσπλαγχνος· ὁ σκόμβρος εἶναι ἰχθύς μικρὸς· αἱ ἡμέραι τοῦ ἔαρος εἶναι λαμπραί· τὰ δένδρα ἔχουσι κλάδους· οἱ φεῦσαι εἶναι ἄνθρωποι κακοί· ἡ ἄρκτος ἀγαπᾷ πολὺ τὸ μέλι· τὰ σήμαντρα τῶν ἐκκλησιῶν εἶναι μικρά.

ιε'). Ἰδιορρουθμία τινὲς περὶ τὴν προφορὰν λέξεων τινῶν.

ἄγ γε λος.

γγ.	γ γ.	ἄγ γε λος,	ὁ ἄγγε λος.
		ἄγ γεῖ ον,	τὸ ἀγγεῖ ον.

φέγγω, σπόγγος, ἀρίγγη, ἔγγονος, συγγενής, στρογγύλη, σφίγγω.

οἱ ἄγγελοι ὑπηρετοῦσι τὸν θεόν· τὰ ἀγγελια εἶναι πῆλινα ἢ ξύλινα ἢ χάλκινα· ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμη ἀγαπῶσι τοὺς ἐγγόνους τῶν ἢ σελήνη φέγγει τὴν νύκτα· ἡ ἀρίγγη εἶναι ἰχθύς· ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, ἡ γῆ καὶ ὄλα τὰ ἄστρα εἶναι στρογγύλα.

ἀγ κών.

γκ.	γ κ,	ἀγ κών,	ὁ ἀγκών.
		ἄγ κυ ρα,	ἡ ἄγκυ ρα.

ἀγκάλη, ἀνάγκη, δαγκάνω, ἔγκυος, ἄγκιστρον, κιγκλίσ, σφιγκτός.

ὁ ἀγκών εἶναι μέρος τῆς χειρός· ἡ ἄγκυρα γίνεται ἀπὸ σίδηρον· ἀγκύρας ἔχουσι τὰ πλοῖα· τὰ ἄγκιστρα εἶναι μικρά· ὁ κύων ὅταν ὀργισθῆ δαγκάνει.

ἔγ γε λυς.

γλ.	γ λ,	ἔγ γε λυς,	ὁ ἔγγε λυς.
		κογ χύ λη,	ἡ κογχύ λη.
λόγ χη,	συνάγγη,	συγχωρῶ,	ρύγχος.

ἔγγελος λέγεται τὸ χέλιον· ὁ ἔγγελος ζῆ εἰς τὰ ὕδατα· αἱ πῖναι καὶ τὰ μύδια εἶναι κογχύλαι· ἡ λόγχη εἰς τὸ ἄνω ἄκρον εἶναι ὀξεῖα· οἱ πνεύμονες ἔχουσι δύο βρόγχους.

σάλπιγξ

γξ.	πιγ-ξ	πιγξ,	σάλπιγξ,	ἡ σάλπιγξ.
	ρυγ-ξ	ρυγξ,	λάρυγξ,	ὁ λάρυγξ.
	ραγ-ξ	ραγξ,	φάραγξ,	ἡ φάραγξ.
	στιγ-ξ	στιγξ,	πλάστιγξ,	ἡ πλάστιγξ.

ἡ σάλπιγξ γίνεται ἀπὸ μέταλλον· ὁ λάρυγξ εἶναι μέσα εἰς τὸν λαιμόν· αἱ φάραγγες εἶναι εἰς τὰ βουνά· ἡ πλάστιγξ γίνεται ἀπὸ σίδηρον καὶ ξύλον.

ι'). Συλλαβισμὸς χυδαῖος.

ια	μηλιά,	λεμονιά,	κερασιά,	μουριά.
το	τσέπη,	τοῖρος,	τσάπα,	ρετσίνα.
τζ	νεράντζι,	τζιτζικας,	μαντζουράνα.	
μπ	μπάλωμα,	μπουμπουκι,		μπούφος.

ἡ μηλιά κάμνει μήλα· ἡ κερασιά κάμνει κεράσια· τσέπας ἔχομεν εἰς τὰ φορέματά μας· μετὰ τὰ νεράντζια κάμνομεν γλυκό· ὁ μπούφος εἶναι πτηνόν.

ιζ'). Τὰ κεφαλαῖα γράμματα.

ι=I. γ=Γ. τ=T. η=H.

ἡ Ἰθάκη εἶναι νῆσος· ὁ Ἰάσων ἀγαπᾷ τὰ ζῶα· ἡ Ἴος εἶναι νῆσος μικρά· τὸ Γύθειον εἶναι πόλις· ὁ Γεώργιος εἶναι μαθητῆς καλός· ἡ Τήνος εἶναι νῆσος· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· ἡ Πάρος εἶναι νῆσος· αἱ Πάτριαι εἶναι πόλις μεγάλη· ἡ Ἡπειρος εἶναι χώρα μεγάλη· ὁ Ἡρακλῆς σέβεται τοὺς γονεῖς του.

λ=Λ. α=Α. δ=Δ.

Ἡ Ἀθήνησ εἶναι νῆσοσ· ὁ Λεωνίδασ εἶναι παιδίον φρόνιμον. Λέγε ὀλίγα καὶ καλά. Αἱ Ἀθήναι εἶναι πόλισ μεγάλη. Ἡ Ἀθηνα εἶναι κόρη ἐργατικῆ. Ὁ Δομοκὸσ εἶναι πόλισ μικρά· ὁ Δημήτριοσ φοιτᾷ τακτικῶσ εἰσ τὸ σχολεῖον.

ο=Ο. θ=Θ. ρ=Ρ. β=Β. φ=Φ.

Ἁ Ὀλυμποσ εἶναι ὄροσ. Ὁ Ὀθων ἦτο βασιλεὺσ. Αἱ Θῆβαι εἶναι πόλισ. Ὁ Θεὸσ ἔκαμεν ὄλον τὸν κόσμον καὶ ὄλα τὰ καλά, τὰ ὀποια ἔχομεν. Ἡ Ῥόδοσ εἶναι νῆσοσ. Ἡ Ῥωξάνη εἶναι ἐπιμελῆσ μαθήτρια. Ὁ Βόλοσ εἶναι πόλισ παράλιοσ. Ὁ Βασίλειοσ εἶναι νέοσ καλόσ. Ὁ Φωκίων εἶναι νέοσ ἐργατικόσ. Φύλαττε τὰσ ἐντολάσ τοῦ Θεοῦ.

χ=Χ. ζ=Ζ. ν=Ν. μ=Μ. κ=Κ.

Ἡ Χίοσ εἶναι νῆσοσ ὀραία. Ὁ Χαρίλοσ εἶναι φιλότιμοσ νέοσ. Ἡ Ζάκυνθοσ εἶναι νῆσοσ πολὺ ὀραία. Ἡ κόρη μου λέγεται Ζωή. Τὸ Ναύπλιον εἶναι πόλισ. Ὁ Νικόλοσ εἶναι φίλοσ εἰλικρινήσ. Ἡ Μακεδονία εἶναι χώρα μεγάλη. Μαρία λέγεται ἡ μήτηρ τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Κρήτη εἶναι νῆσοσ πολὺ μεγάλη καὶ εὐφοροσ. Ὁ Κωνσταντίνοσ ἀγαπᾷ τὴν ἐξοχήν.

ε=Ε. ξ=Ξ. σ=Σ. ψ=Ψ. υ=Υ. ω=Ω.

Ἡ Εὐβοια εἶναι νῆσοσ μεγάλη. Ἡ Ἑλένη ὑπακούει εἰσ τοὺσ γονεῖσ τησ. Ὁ Ξενοφὼν ἦτο σοφὸσ ἀνὴρ. Ἡ Ξανθή μελετᾷ πολὺ καὶ θὰ γίνη ἀρίστη μαθήτρια. Ἡ Σῦροσ εἶναι νῆσοσ. Ὁ Σόλων ἦτο σοφὸσ ἀνὴρ. Τὰ Ψαρὰ εἶναι νῆσοσ. Οἱ Ψαριανοὶ εἶναι ναυτικοὶ καλοὶ. Ἡ Ὑδρα εἶναι νῆσοσ. Οἱ Ὑδραῖοι εἶναι ναυτικοὶ ἀριστοὶ. Ἡ Ὠλίαροσ εἶναι νῆσοσ. Ὠραία εἶναι εἰσ τὴν ἐξοχήν τὸ ἔαρ.

Ἀσκήσεις

Πορ το κα λέ α.

Βοσ σι νέ α βε ρύ κοκ κον, συ κό φυλ λον, καν να θού-

ρι ον, συμμαθητής, κολοκύνθη, καρδερίνα, ερ-
τύγιον, μυρμήκιον, σινδόνιον, αλφαθητάριον,
μαργαρίτα, άρτοποιός, άγαλματοποιός, άμπε-
λοφύλαξ, λεμβούχος, άκανθόχαιρος, πυρκαϊά.

Ἡ πορτοκαλέα είναι δένδρον ώραιον. Ὁ κορμός αὐτῆς
ἔχει φλοιὸν λεῖον. Οἱ κλάδοι τῆς φέρουσι φύλλα ὀλίγον ἐπι-
μήκη καὶ εὐώδη. Τὰ άνθη τῆς πορτοκαλέας εἶναι λευκά καὶ
ἔχουσι λεπτήν καὶ γλυκεῖαν ὀσμῆν. Ὁ καρπὸς καὶ τὸ ξύλον
τῆς πορτοκαλέας εἶναι χρήσιμος εἰς τοὺς άνθρώπους.

Περίστερά.

Διδάσκαλος, βιβλιοπώλης, άριθμητική, άτμό-
μυλος, άχθοφόρος, σιδηρόδρομος, κλιματόφυλλον,
γλυκίσματα, παιγνίδια, μοναστήριον, εἰκόνησμα,
λεπτοκάρυα, κοχλιάριον, δρεπάνιον, δακτυλί-
διον, κρομμύδιον, μοσχάριον, χρυσάφιον, πτυά-
ριον, πρασινίζω, ὀφρύδια, φθινόπωρον, δακτυλή-
θρα, άμυγδαλή, γυμναστική, μνημόσυνον, βα-
θμολογία.

Αἱ περιστερὰ εἶναι πτηνὰ ώραιά. Αἱ περιστερὰ ἔχουσι
διάφορα χρώματα. Αἱ περιστερὰ γεννῶσι δέκα φορές τὸ ἔτος.
Αἱ περιστερὰ εἶναι πτηνὰ άθῶα καὶ αγαπῶσι πολὺ τὰ τέκνα
των. Περιστερὰ εἶναι ἡμεροὶ καὶ άγριοὶ.

Ὁ στρείδι.

• Στρατιώτης, καταστροφή, κατάρτωμα, ρινό-
μακτρον, ἡλεκτρισμός, κάτοπιτρον, φυσίγγια,
σπογγάριον, εὐαγγέλιον, ἐγκώριος, κογχύλια,
εὐσπλαγχχνίζομαι, Ἰουλία, Γρηγόριος Τιμόθεος,
Πολύμνια, Λευκοθέα, Ἄριστέλης, Δημόσθενης,
Οὐρανία, Θεμιστοκλής, Βρασίδης, Φιλοποίμην, Χα-

ρί κλει α, Ζα φεί ρι ος, Ναυ σι κά α, Μάρ κος, Κλε ο πά-
τρα, Εύ ρυ δί κη, Εάν θιπ πος, Στυ λι α νός.

Τὰ ὀστρεΐδια ζῶσιν εἰς τὰς θαλάσσας. Τὰ ὀστρεΐδια τρώ-
γομεν. Μὲ τὸ ρινόμακτρον καθαρίζομεν τὴν βίνα μας. Ἡ
σάλπιγξ εἶναι ὄργανον στρατιωτικόν. Οἱ ἀλιεύοντες τοὺς
σπόγγους λέγονται ἀλιεῖς. Οἱ ἀλιεῖς ἀλιεύουσι μὲ δίκτυα καὶ
ἀγκιστρα. Ἡ σελήνη λέγεται καὶ φεγγάριον. Ὁ Θεὸς εἶναι
πολυεὐσπλαγχνος.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος.

α β γ δ ε ζ η θ ι
κ λ μ ν ξ ο π ρ σ
τ υ φ χ ψ ω

A, B, Γ, Δ, E, Z, H, Θ, I,
K, Λ, M, N, Ξ, O, Π, P, Σ,
T, Y, Φ, X, Ψ, Ω,

ἄλφα, βῆτα, γάμμα, δέλτα, ἕφιλον,
ζήτα, ἦτα, θῆτα, ἰῶτα κάππα,
λάμβδα, μῦ, νῦ, ξι, ὀμικρόν, πι, ρῶ,
σίγμα, ταῦ, ὕφιλον, φι, χι, ψι ὦ μέγα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΠΑΡΕΛΕΥΣΤΗΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΛΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εκδόσεις 1931
1931

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΛΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΛΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εκδόσεις 1931
1931

ΒΟΗΘΗΤΑ

Εκδόσεις 1931
1931

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Ἀλέξ. Μακρουζῶν.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον ΒΤΓ' τῆς 12ης- Ἰουλίου 1895 τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους, τὰ προκηρῦξεις περὶ διαγωνισμοῦ διδακτικῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσέως καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας δηλοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὸ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγωνισμόν ὑποβληθὲν **Ἀλφαθητάριον** (Α' Τεῦχος), ὅπως εἰσαχθῆ ἐπὶ πενταετίαν, ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1906—1911, ὡς διδακτικὸν βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς **Α' τάξεως** τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν γένει.

Καλεῖσθε δὲ ὅπως ἐκτελέσητε τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου κλπ. ὑπαγορευόμενα καὶ τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας ἀναγραφόμενας παρατηρήσεις.

Ὁ Υπουργός

Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Στεφ. Μ. Παρίσης.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ἀλφαθητάριον μέρος Αον μετ' εἰκόνων. **Ἀλφαθητάριον μέρος Βον** μετ' εἰκόνων. **Ἀναγνωσματάριον Βας τάξεως** μετ' εἰκόνων. **Ἀναγνωσματάριον Γης τάξεως** μετ' εἰκόνων. **Ἀναγνωσματάριον Δης τάξεως** μετ' εἰκόνων.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ

Γεωγραφία τῶν πλήρων δημ. σχολείων κατὰ τὸ Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα καὶ τὴν νέαν Διοικητικὴν διαίρεσιν. **Γεωγραφία** τῶν κοινῶν δημ. σχολείων κατὰ τὴν νέαν Διοικητικὴν διαίρεσιν. **Ἱστορία Γ'** καὶ **Δ'** τάξεως (Ἀρχ. Ἑλλ.) κατὰ τὸ νέον Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα. **Ἱστορία Ε'** καὶ **Σ'** τάξεως (Βυζαντινῶν χρόνων, Ἑλλ. ἐπαναστάσεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων) κατὰ τὸ νέον Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα. **Γραμματικὴ** ὅλων τῶν τάξεων κατὰ τὸ Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα. **Καὶνὴ Διαθήκη** μετ' εἰκόνων. **Ἀριθμητικαὶ Ἀσκήσεις Γ'** τάξεως.

Πωλοῦνται ἅπαντα εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον κ. Ἰωάν. Ν. Σιδήρη ὁδὸς Σταδίου 46. Ἐν Ἀθήναις.

0020561076

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

